

तथात्वम् विभागे “विव्यास वेदान् यस्मात् स तस्मात्
व्यास इति स्मृतः” भा० आ० प० । पारावारेति व्यस्तं समस्तं
विपरीतञ्च” सि० कौ० । व्यस्तः “व्यस्तरात्रिन्द्वयस्य ते”
कुमा० । पृथक्करणे एवैकशः प्रयोगे व्यस्तः “व्यस्तसम-
स्तमहाव्याहृतिहेतुर्भवदेव । निवारणे च “व्यस्तानु-
दत्तां शिशिरैः पयोभिः” भट्टिः । विक्षेपे “व्यस्तास्तारा-
गणाद्भव” भा० ।

वि-नि-अपेक्षो ‘विष्णोर्वैक्षसि विन्वनायकतिना सिद्धान्तसङ्गतावली
विन्वस्ता” सि० सु० “विभागविन्वस्तमहार्चरत्नम्” भट्टिः ।

सम्-संक्षेपे “समासेन निबोधत” पुरा० समस्ता । संक्षिप्यन्त्यसने
यथा पीतम् अम्बरमिति सप्तदायस्य पीताम्बर इति
संक्षेपेण प्रयोगः समासः । “सर्वोऽप्येकदेशोऽङ्गा सह सम-
स्यते” वार्त्ति० । “समस्यमानपदार्थातिरिक्तपदार्थबोध-
कत्वं बह्व्रीहित्वमिति सारमङ्गरी । “समासः षड्विधोऽयम्”
हरिः साकल्ये च समस्तम् “ज्ञानमस्ति समस्तस्य देवीमा०
“व्यस्तसमस्त महाव्याहृति हेतुर् विनि०” भवदे०
संयोजने च समस्य सम्पादयत गुणैरिभाम्” किरा० ।

असंयुत लि० न० त० । अन्वयान्तर्ये “असंयुतोऽपि मोक्षार्थी”
काद० । असंयुतः अव्यक्तः अकारे विष्णौ भक्तश्च ।

असंयुक्त लि० विरोधे न० त० । १ विद्युक्ते । २ व्यङ्ग्यनवस्था-
मिश्रिते व्यङ्ग्यनवस्थे ३ द्रव्यान्तरैरसंयुक्ते च ।

असंयुत लि० न० त० । संयुतमित्रे “हकारं पञ्चमैशु क्तमन्तः-
स्थाभिश्च संयुतम् । औरस्यं तं विजानीयात् कण्ठभाज्जर-
संयुतम्” पा० शिखा ।

असंयोग पु० अभावे न० त० । १ संयोगाभावे न० त० । २ सं-
योगान्तर्ये लि० । संयोगः क्रियाजन्यः द्रव्यान्तर्यगुणविशेषः
हृत्पञ्चधोरचाऽव्यवधानञ्च । “असंयोगोपधात्” पा० ।

असंलग्न लि० न० त० । १ संलग्नमित्रे विभक्ते २ असंलग्ने च ।

असंयुत लि० न संयुतः । १ अनादृते “नासंयुतमुखः कुर्यात्-
क्षुतं जिह्वां तथैव च” स्मृतिः “संयुतं संवरणम् न० ७३० ।
अत्यन्तावरणे २ नरकभेदे न० “योहस्य धर्ममाचष्टे
यक्षोपदिशति व्रतम् । सोऽसंयुतं नाम तमः सह तेनैव
मच्छति” मनुः ।

असंशय इ० अभावे न० त० । १ सन्देहाभावे न० त० ।

२ सन्देहान्तर्ये “असंशयं क्षत्रपरिग्रहक्षमा यदार्थमसाम-
भिज्ञापि मे मनः” शकु० सन्देहस्य एकस्मिन् अस्मिंश्चि विरुद्ध
विरोधज्ञानम् यथा पर्वतो वल्लिमान्नुवा दहनतदभाव-
रूपविरोधोऽद्वयमेकस्मिन् पर्वते तेषां चिन्तायते “स्थानुः

पुरुषो वेत्यत्र अस्थानुत्वस्य पुरुषत्वव्याप्यतावच्छेदकतया
गृहीतधर्म कत्वेन विरुद्धत्वात्तथात्वमिति वेदः ३ निश्चये च
असंशय लि० नास्ति संशयः सम्यक् श्रवणं यत्न । सम्यक्-
श्रवणाद्येव दूरदेशादौ । “असंशये चैव गुरोर्न किञ्चि-
दपि कीर्त्तयेत्” मनुः ।

असंश्लिष्ट लि० न० त० । संक्षेपान्तर्ये १ विभक्ते २ असङ्गते च ।

असंसर्ग पु० अभावे न० त० । १ संसर्गाभावे । न० त० ।

२ संसर्गान्तर्ये निष्कम्बन्धे ।

असंसर्गाग्रह पु० असंसर्गस्य परस्परसम्बन्धाभावस्याग्रहः ।

मीमांसकोक्तस्य इदमिति रजतमित्यादि ज्ञानद्वयस्यापि प्रष्ट-
त्तिजनकताप्रयोजके परस्परसम्बन्धाभावस्याग्रहे । विस्तरः
असत्ख्यातिशब्दे अख्यातिपक्षानिरूपणे ५३२ पृष्ठे दृश्यः ।

असंसृष्ट लि० न० त० । १ संसर्गरहिते । संसर्गश्च द्रव्ययोः

सम्बन्धः धनिगोरेकत्वं द्रव्ये विभागानन्तरं सप्तदायस्यासित्व-
सम्पादनञ्च “विभक्तोयः पुनः पित्रा भ्रात्रा चैकल सं-
स्थितः । पितृव्येणाथ वा प्रीत्या स तु संसृष्ट उच्यते

वृह० उक्तेः । संसृष्टं द्रव्यमस्यास्ति अर्था० अच संसृष्टः ।

इति संसृष्टी च विभानन्तरमेकत्वं द्रव्येऽन्येन सह सम्बन्धवान्

तद्विभक्तः असंसृष्टः असंसृष्टी च “अन्योदर्थस्तु संसृष्टो-

नान्योदर्थधनं हरेत् असंसृष्टश्चापि चादद्यात् संसृष्टो नान्य-

माहजः” या० सू० । “तस्माद्विभक्त्या संसृष्टिन्युत्वे स्वर्गाति

पत्नी धनं प्रथमं गृह्णातीति” मिता० ।

असंस्कृत लि० सम्+कृ-क्त सुट् न० त० । १ गुणान्तराधान

मनीते २ अपरिष्कृते ३ गर्भाधानादिसंस्काररहिते, च ।

असंस्कृतः सुतो ज्येष्ठो नापरो वेदपारगः” स्मृतिः “असं-

स्कृतास्तु संस्कारा आहूतमिः पूर्वमस्कृतैः” या० सू० ।

व्याकरणसंस्कारान्तर्ये ४ अपशब्दे पु० “संस्कारो हि सतो

गुणान्तराधानम् सच लौकिकालौकिकहेतुकः । तत्र यथा

गर्भाधानादिना अलौकिकेन हेतुना देहः संस्क्रियते तत्-

संस्काराच्च तदभिमानो देही । एवं ज्ञानाचमनादिनाऽपि ।

लौकिकेन तु पाकादिना द्रव्यान्तरयोगेन वा अन्नादौ गुणा-

न्तरमाधीयते अतएव संस्कृतं भक्ष्याः इति पा० सूत्रे-

भक्ष्यस्य दध्याद्युपसेकेन संस्कार उक्तः । शरावे संस्कृतः

शावावः सक्तुः दग्नि संस्कृतः दाधिकः सूपः” सि० कौ० ।

असंस्तुत लि० न० त० । १ अपरिचिते । “प्रेयान्धसंस्तुत

इव परित्यक्तः” काद० । २ सम्यगस्तुते च ।

असंस्थित लि० न० त० । १ अप्रैते परलोकं प्रति अप्रस्थिते

“असंस्थितान् प्राणान् संस्थापयेत्” शत० ब्रा० २ असंस्थिते